

Bilag**Et af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål:*

Kan der ske en udvidelse af mulighederne for udstationering uden at forrykke den eksisterende balance mellem henholdsvis almindelig værnepligtstjeneste og militærnægtertjeneste?

Svar:

I de gældende retningslinjer for udstationeringsordningen, herunder den standardkontrakt, som indgås mellem værnepligtsstyrelsen og det enkelte udstationeringssted, er der opstillet en række krav til udstationeringsstedet, som skal sikre, at tjenesten som civil værnepligtig ikke bliver mindre belastende end den almindelige værnepligtstjeneste.

Blandt disse krav kan nævnes, at udstationeringsstedet må have mindst én fuldtidsansat, der kan føre kontrol med, at den værnepligtige opfylder sin arbejdsforpligtelse. Et andet væsentligt hensyn er, at den værnepligtige ikke må udstationeres til en institution

eller forening, hvor arbejdet forudsætter en bestemt faglig uddannelse eller erhvervs erfaring, og den udstationerede må ikke tidligere have været knyttet til den pågældende forening eller institution.

Indenrigsministeriet finder det af afgørende betydning, at de nævnte krav til udstationeringsstederne fastholdes, således at den civile værnepligtstjeneste ikke gøres mere attraktiv end den almindelige værnepligtstjeneste, som den erstatter.

I det omfang en eller flere af de nævnte organisationer eller institutioner lever op til de nævnte krav, vil det være muligt at godkende dem som nye udstationeringspladser, uden at kravene til den pågældende tjeneste derved bliver mindre. I givet fald måtte man ændre den senere tids praksis, hvorefter der er givet afslag på ansøgninger om godkendelse som udstationeringssted til organisationer, foreninger m.v., som utvivlsomt opfylder de nævnte krav. Baggrunden for denne praksis er det betydelige overskud af udstationeringspladser for de civile værnepligtige.